Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8408
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

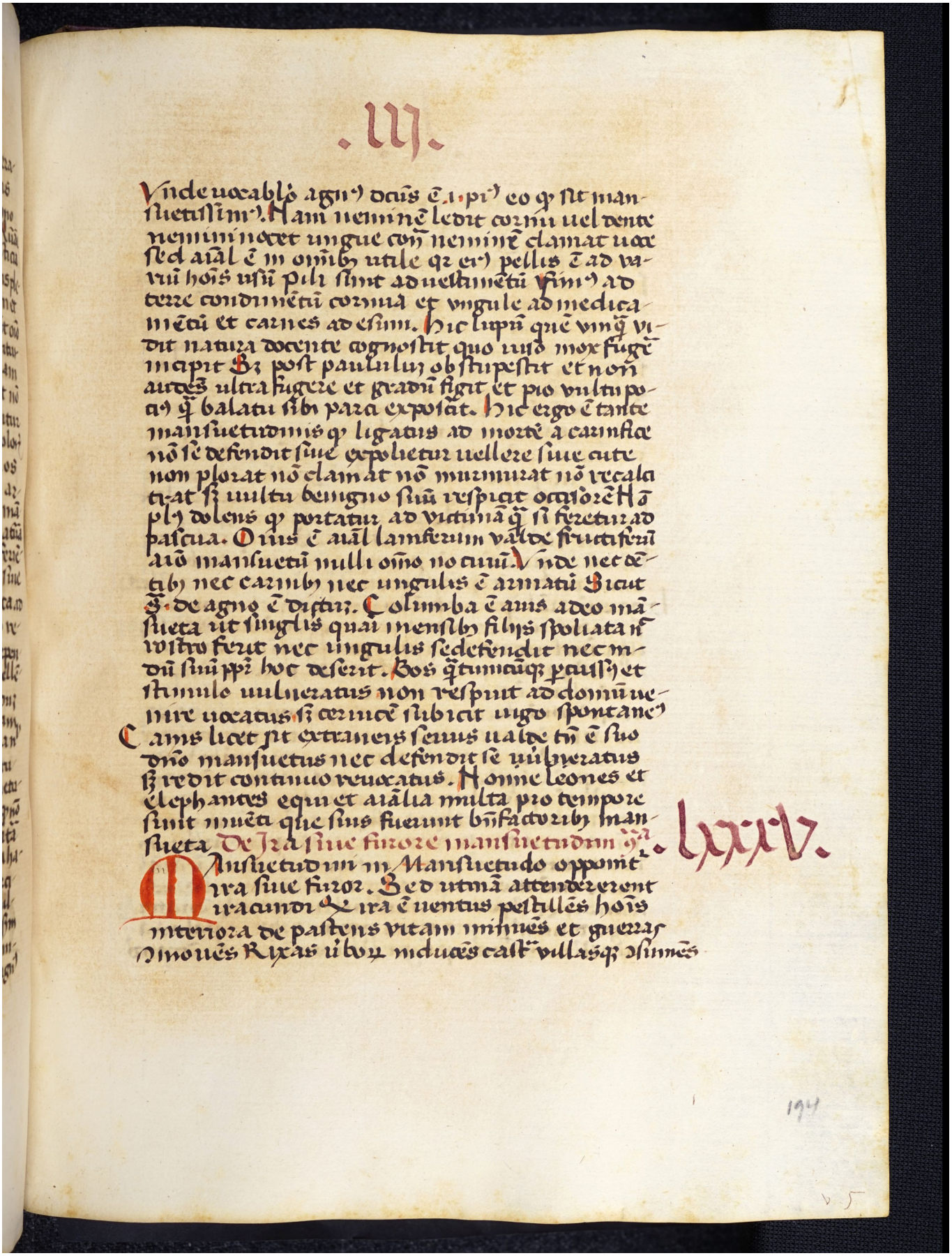

.iij.

Vnde uocabl̃ agn⁹ dcis ē .i. pi⁹ eo q̃ sit mansuetissim⁹. Nam neminē lędit cornu uel dente neminī nocet ungue cōm neminē clamat uoce sed aīal ē in oīb⁹ utile q̃ ex⁹ pellis ē ad varii hoīs usū pti sunt ad uestimētū vīm⁹ ad tende condimētū cornua et ungule ad medicamēta et carnes ad esum. Hic lupū quē vinḡ vidit natura docente agnouit quo uisō mox fugē inapit Et post paululum obstupescit et noīa audēs ultra fugere et gradū figit et pio vultu pa⁹ q̃ balatu sibi para expostat. Hic ergo ē tante mansuetudinis q̃ ligatus ad mortē a carnifice nō se defendit siue expoliet⁹ uellere siue aute nom plorat nō clamat nō murmurat nō recalcitrat si multa benigno suū respicat oratorē Hō plī dolens q̃ portat⁹ ad victimā q̃ si ferret⁹ ad pascua. Ouis ē aīal lanifer⁹ valde fructifer⁹ aīō mansuetū mulli oīno nocuū. Vnde nec dentib⁹ nec cornib⁹ nec ungulis ē armatū Sicut S. de agno ē dict⁹. Columba ē ans adeo mansueta ut singlis quas mensib⁹ filios spoliata nō ultro ferut nec ungulis sedefendit nec modū sui ppī hoc deserit. Bos q̃tumcūq; pauss⁹ et stimulo uulneratus non respuit ad domū uenire uocatus si cornicē subiciat iugo spontane⁹

Camus licet sit extraneis seuus ualde tñ ē suo dño mansuetus nec defendit se uulneratus sz redit continuo reuocatus. Homne leones et elephantes equi et aīalia multa pro tempore sunt mnēta que sus fuerunt bñfactorib⁹ mansueta

De Ira siue furore mansuetudinis ḡa. lxxiv.

Mansuetudini in Mansuetudo opponit Ira siue furor. Sed utrā attendendum est ira candi et ira ē uentus pestilēs hoīs interiora de pastens vitam imimēs et guerras Inouēs Rixas ubiq; inducēs cast⁹ villasq; animēs

194